Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3788 | 4 PAGINI – 20 BANI | Joi 20 iulie 1961

Citiți pag. a 2-a: Frumoasă, bogată ești, patria mea! Jurnal turistic 1961

— Aveți toată încrederea că vom termina curînd și arăturile. (O scurtă consfătuire, pe cîmp, între Constantin Iancu, președintele gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Bîrza, raionul Balș, Marin Barbu, brigadier de cîmp și mecanizatorul Marin Răgălie).

Foto: AGERPRES

Cu toată capacitatea de lucru a batozelor!

Să fie urgentat treierișul

Aproape în toate comunele raionului Ploiești secerișul grîului a început în jurul datei de 4 iulie. Ținînd cont de specificul fiecărei comune, se stabilise ca grîul de pe cele 10.710 hectare ce aparțin gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raion, să fie recoltat pînă la data de 14 iulie. În seara zilei de 17 iulie secerișul se terminase pe aproape 98 la sută din suprafața amintită. Este adevărat că ploile căzute în ultima vreme au stînjenit într-o oarecare măsură desfășurarea lucrărilor la seceriș. Ar fi greșit însă să punem această rămînere în urmă numai pe seama condițiilor climaterice. Secerișul putea fi terminat în timpul planificat. O dovedesc în primul rînd exemplele unităților agricole cooperatiste fruntașe. Gospodăriile agricole colective din comunele Bărăitaru, Ologeni și Ciumați, bunăoară, au terminat secerișul grîului (pe suprafețe între 200—350 ha) în numai cinci zile, iar cele din Poenari-Apostoli, Tîrgșorul-vechi, Rîfov — în șapte zile. Majoritatea gospodăriilor colective au recoltat în opt zile grîul. Cheia succesului acestor unități constă în primul rînd în folosirea tuturor forțelor și mijloacelor de care dispun. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. din aceste unități au mobilizat în fiecare zi pe toți tinerii la lucru. Echipele sezoniere de pe combine, de la recoltarea grîului cu coasele și secerile, convoaiele de atelaje conduse de tineri au adus o contribuție importantă la strîngerea urgentă a recoltei. Posibilități asemănătoare au avut și unitățile agricole cooperatiste din Puchenii-Moșneni, Gorgota, Hăbut și altele, dar secerișul a fost lăsat mai mult pe seama... combinelor. În loc să se ia din vreme măsuri ca tarlalele culcate de vînt și ploi să fie recoltate manual, s-a așteptat ca grîul să se răscoacă. Asemenea lipsuri au făcut ca viteza zilnică de lucru planificată pe raion (978 ha) să nu fie îndeplinită și ca atare secerișul să fie întîrziat cu cîteva zile.

Raid prin comunele raionului Ploiești

Aceasta e situația în ce privește secerișul. Dar iată cum stau lucrurile la treieriș și la arăturile adînci de vară. Mai întîi trebuie să menționăm faptul că cei ce s-au dovedit buni gospodari la seceriș au dat aceeași atenție și treierișului. De exemplu, colectiviștii din Ologeni și Bărăitaru, pe măsură ce recoltau anumite parcele cu coasele și secerile, transportau snopii direct la arii. De mobilizarea și organizarea tinerilor în campania de seceriș și treieriș s-au ocupat și organizațiile U.T.M. din gospodăriile colective din Poenari-Apostoli Rîfov, Dîrvari și altele. Alături de vîrstnici, tinerii colectiviști din Poenari-Apostoli spunea acum cîteva zile tovarășul George Pană, secretarul organizației U.T.M. din gospodăria colectivă. Pe joi sau vineri cel mult, vom termina și cu treierișul. Și atunci vom putea să ne mîndrim că bătălia de a nu se pierde nici un bob de grîu, nici un spic din recolta anului acesta, a fost cîștigată.

NICOLAE BARBU
NICOLAE PUIU

(Continuare în pag. a 3-a)

În regiunea Dobrogea s-a terminat recoltatul grîului

În regiunea Dobrogea s-a terminat recoltatul grîului. Ca rezultat al dotării G.A.S. și S.M.T. din regiune cu peste 600 combine noi și folosirii fiecărei ore bune de lucru în cîmp, unitățile agricole socialiste din regiune au scurtat cu o săptămînă perioada de recoltare față de anul trecut.

În prezent colectiviștii zoresc treieratul păioaselor. Grîul de pe o suprafață de 85 la sută din cea cultivată de G.A.C. a și fost treierat. Paralel cu treieratul se execută transportarea la bazele de recepție a cantităților de grîu contractate, precum și executarea arăturilor adînci de vară. Pînă acum au fost arate mai mult de 30.000 ha, cele mai mari suprafețe realizîndu-se în raioanele Adamclisi, Negru-Vodă și în comunele orașului Constanța.

„În curînd vom termina și treierișul"

Cînd grîul de pe cele 1230 de hectare ale gospodăriei agricole colective „Vasilescu Vasia" din comuna Roșeți, regiunea București, s-a copt, a început recoltatul cu toate forțele. Totul era pregătit din timp cu multă minuțiozitate: combinele, secerătorile-legători, secerătorile simple, iar lucrul, odată început, a mers ca ceasul. Rezultatul: în opt zile a fost recoltat grîul de pe întreaga suprafață. Mai rămînea însă de treierat ceea ce se recoltase cu secerătorile. Mobilizați de organizația U.T.M., tinerii au hotărît ca, așa după cum fuseseră nelipsiți de la seceriș, nelipsiți să fie și de la treieriș. Și așa a fost. Organizați în echipe la căratul snopilor, alții la așezatul paielor, alții la încărcatul sacilor și transportul lor la magazie, împreună cu ceilalți colectiviști, în aceste zile ei muncesc de zor pentru grăbirea treierișului. A fost treierat pînă în prezent grîul de pe 720 hectare.

— Treaba merge bine — ne

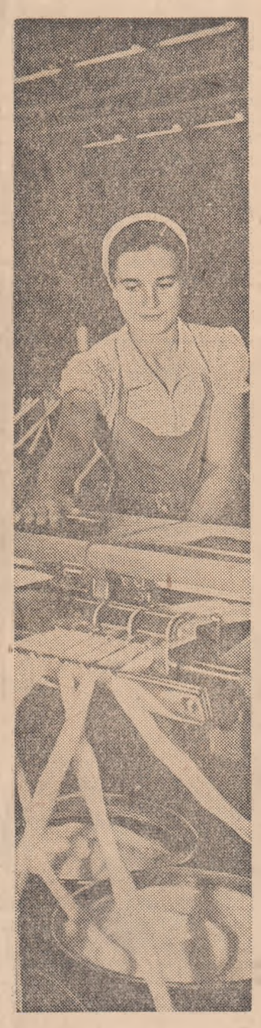

Maria Arapu de la Bumbăcăria Românească-Jilava este o harnică muncitoare.

Foto: AGERPRES

DIN VIAȚA ȘI MUNCA TINERETULUI

Brigada artistică pe arie

„Cu cîntecul și jocul la arie" — așa se intitulează spectacolul pregătit de brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Scutelnici, raionul Buzău, regiunea Ploiești, pentru campania de seceriș și treieriș.

Colectivul de creație al căminului cultural a relevat prin textul spectacolului aspecte din munca avîntată a colectiviștilor în campania de seceriș și treieriș, rodul bogat al holdelor, viața nouă a colectiviștilor.

Scenetele, cupletele și cîntecele prezentate ca: **„Satul meu are de toate", „Spic înalt cu rod bogat"**, au fost interpretate cu mult talent de către tinerii artiști amatori din brigadă.

Printre interpreții spectacolului se numără utemiștii Mihalcea Vetuța, Florescu Virginia, Agapie Maria, Simion Didina, Popescu Cecilia, Păun Aurelia, și alții.

Spectacolul a fost prezentat pînă acum la două arii din cadrul comunei Scutelnici, urmînd să fie prezentat și la celelalte arii existente în cadrul comunei.

VASILE IOSIF
membru al biroului raional U.T.M. Buzău

Constructorii colectivei

Sectorul zootehnic al colectivei se dezvoltă continuu. Acum trebuie ridicate multe construcții deodată. Se cere iuțeală, pricepere, o organizare bună a muncii. Echipa de constructori a gospodăriei colective „Lupeni" din comuna Ion Roată, regiunea București, condusă de utemistul Tudor Petrache, s-a angajat să construiască la timp, mai repede chiar decît prevederile planului, toate adăposturile necesare animalelor proprietate obștească. Cei 20 de tineri din echipa de constructori s-au organizat astfel: 10 dintre ei lucrează la terminarea celor două grajduri de vaci a 100 capete fiecare, 4 la maternitatea pentru scroafe, 3 la padocul pentru păsări și alți trei la adăpostul de iarnă pentru cei 140 de stupi ai colectivei. Între grupele de constructori continuă acum întrecerea pentru lucru de calitate, pentru reducerea prețului de cost și terminarea la timp a tuturor construcțiilor. E o întrecere pasionantă din care va cîștiga întreaga gospodărie.

B. COSTEA

Handbaliștii

Nu de mult în cadrul asociației sportive „Chimica" din Tîrnăveni a luat ființă secția de handbal în unsprezece.

Începutul nu a fost ușor, dar instructorul sportiv Bărbuleț Gheorghe, sprijinit de organizația U.T.M. și Consiliul asociației a reușit să atragă un număr tot mai mare de tineri spre această ramură sportivă.

Primele lecții s-au referit la cele mai elementare cunoștințe despre acest sport, începînd cu dimensiunile terenului, numărul jucătorilor și regulile de bază ale jocului.

Treptat, treptat, s-a trecut apoi la o pregătire mai sistematică.

Acum, pe baza unui program stabilit se desfășoară în condiții bune pregătirea fizică și tehnico-tactică a tinerilor sportivi din această ramură.

Deocamdată echipa de handbal a cucerit „Cupa 11 iunie" organizată la nivelul raionului, întrecere la care au participat 4 formații.

Cei ce compun echipa sînt harnici chimiști de la Combinatul chimic „Karl Marx".

Din lotul de 14 tineri, 9 din ei își continuă studiile la școala medie. Toți își depășesc lunar sarcinile de producție.

HASAȘIU IOAN
tehnician

Duminica tineretului

E o tradiție în comuna Feldru din raionul Năsăud ca odată pe lună să se organizeze „duminica tineretului". În această zi comitetul comunal U.T.M. în colaborare cu conducerea căminului cultural asigură tinerilor țărani muncitori ore plăcute și educative.

Bunăoară, duminica trecută, la căminul cultural s-au adunat peste 600 de tineri, care au audiat conferința „Ce a dat regimul democrat - popular tineretului", iar apoi tînărul Costinaș Octavian a formulat ghicitori literare pe marginea vieții și operelor romancierilor Mihail Sadoveanu și Liviu Rebreanu. Foarte bine au răspuns utemiștii Bărdan Emil, Palage Ioana, Bote Vasile, Nicolae Ioana și mulți alți cititori fruntași ai bibliotecii comunale.

După masă, amatorii de fotbal au urmărit disputa dintre echipele „Recolta" - Feldru și „Forestierul" - Ilva Mică.

A urmat apoi o seară de dans.

TRAIAN POP
îndrumător cultural

Peste lacul Siut-ghiol s-a lăsat înserarea.

Foto: AGERPRES

Fabrica de produse din sticlă de la Sighișoara a intrat în funcțiune cu întregul utilaj

În aceste zile la Fabrica de produse din sticlă de la Sighișoara au fost date în folosință ultimele două cuptoare. Cu aceste agregate, noua unitate a industriei ușoare a intrat în funcțiune cu întregul utilaj. Producția ei anuală, de 50.000 de tone de borcane și butelii, este egală cu cea realizată în 1938 de toate fabricile de sticlă din țară.

Halele și secțiile, dotate cu mașini de mare productivitate, asigură muncitorilor condiții de lucru din cele mai bune. Munca grea din trecut a sticlarilor — cărатul nisipului, încărcarea cuptoarelor, suflatul sticlelor — este înlocuită aici de mașini moderne. Măsurarea, reglarea și menținerea temperaturii constante și a încărcăturii în cuptoare se fac cu ajutorul unor instalații electronice și al izotopilor radioactivi. Controlul și comenzile procesului de producție se efectuează centralizat de la tabloul de comandă.

Fabrica produce un sortiment variat de articole de sticlărie.

(Agerpres)

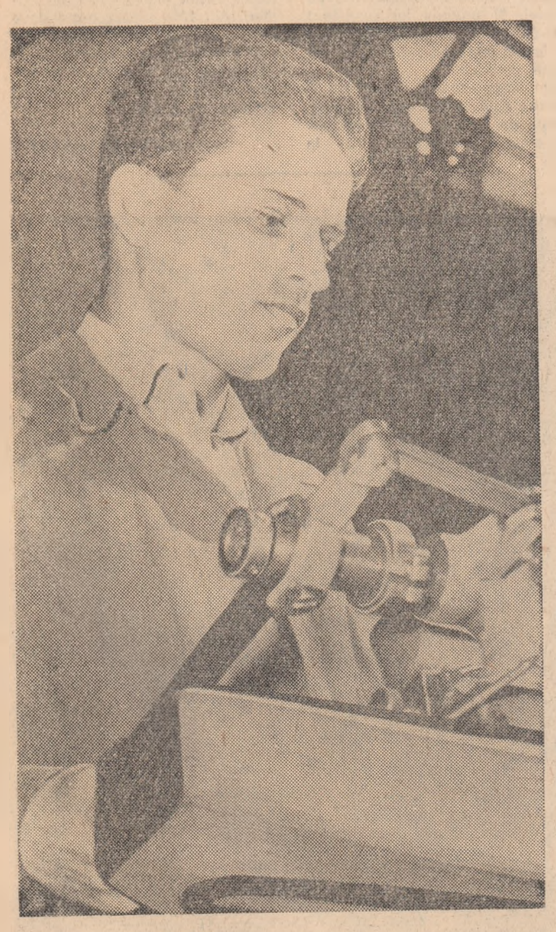

Un fruntaș al produselor de calitate superioară: strungarul Ioan Velișcu de la Uzinele „I.C. Frimu" din Sinaia.

Foto: N. STELORIAN

Noi descoperiri arheologice

Între descoperirile arheologice mai importante făcute în ultimele luni de colectivul Muzeului de istorie a Moldovei din Iași, în colaborare cu Muzeul regional Suceava, se numără așezarea neolitică de pe înălțimea Țuguieta, din comuna Trușești. Aci au fost descoperite locuințe neolitice în care s-au găsit unelte de silex și piatră, ceramică pictată cu decor adîncit, precum și figurine antropomorfe și zoomorfe. Scopul cercetărilor de la Țuguieta este reconstituirea felului de viață al societății omenești care a trăit în timpul orînduirii gentilice pe acest teritoriu.

(Agerpres)

Pe un șantier, în timpul liber

În plină cîmpie ploieșteană, spărgînd întinderea miriștilor de grîu se ivește, pe neașteptate, Șantierul rafinăriei de la Brazi — măreț castel metalic dominînd împrejurimile cu fantastica lui împletitură de tuburi și cazane sferice îmbrăcate în albul bronzului, deasupra cărora țîșnesc în văzduh înalte coloane, drepte și zvelte, ca niște imense suliți de argint.

Încă de la intrarea pe șantier rămîi impresionat de mulțimea de tineri care ajută aici la construirea giganticului obiectiv înscris în istoricele documente ale celui de-al III-lea Congres al partidului. Îi întîlnești printre țevile argintate sau sub marile cazane purtînd cu ei aparate de sudură; ridici privirea și îi vezi cățărați sus, pe schelele înalte din jurul coloanelor lucrînd ca montori, cobori în sălile mașinilor de la subsol și îi întîlnești și aici. Sute și sute de tineri veniți din toate colțurile țării, avînd sau învățînd cele mai diverse meserii, începînd cu zidăria sau lăcătușeria pînă la torcretărie — una din meseriile noi, născută aici, pe șantierul de la Brazi.

Mă aflam pe șantier într-o sîmbătă după-amiază cînd munca era pe sfîrșite. O parte dintre tinerii constructori, cei care locuiesc în comunele mai apropiate, se pregăteau să plece acasă. Cei mai mulți însă rămîneau pe șantier, el fiind, pe toată perioada construcției și locul de muncă, și cel de distracție, și cel de odihnă. În marginea șantierului, la Negoiești se află clădirile „grupului social" unde, în dormitoarele spațioase locuiesc tinerii. Aici e de fapt orășelul constructorilor. Una din clădiri e destinată activității cultural-educative. Găsim aici o sală de spectacole și cinematograf, sală de șah, de tenis de masă, de lectură. Biblioteca clubului, una din cele 7 biblioteci ale șantierului, aprovizionate de o bibliotecă centrală, cunoaște o apreciabilă afluență de cititori. Am cunoscut tineri, ca cei din brigăzile lui Cornel Necula și Vasile Ciobanu care au ajuns la a doua și a treia fișă de cititor completată. Admiratori ai lui Șolohov și Jules Verne, Sadoveanu și Ostrovski, prieteni buni ai cărții tehnice, pasionați de poezie... Hotărît lucru — pe șantier se citește mult, tinerii constructori iubesc cartea. Mi s-a părut ca ceva definitoriu pentru viața spirituală a șantierului frumoasa întrecere pentru crearea de biblioteci personale. Chemarea (foarte populară printre brigăzile de producție ale tineretului) a fost lansată de tinerii montori din brigada lui Grigore Tudorancea, cunoscută și ca una din brigăzile fruntașe în lupta pentru lucrări de calitate. În acea seară, într-o sală a clubului tinerii montori pregăteau încă o acțiune interesantă.

Mai înainte însă de a o povesti am vrea să subliniem acel specific al vieții pe șantier care, așa cum spunea secretarul comitetului U.T.M., tovarășul Constantin Nica, impune forme și metode de un fel deosebit în organizarea petrecerii timpului liber, în mod educativ.

Cum spuneam, pe șantier lucrează o mulțime de tineri închegînd colective pentru o perioadă relativ scurtă, răspîndirea lor pe șantier este foarte largă, de asemenea și schimburile au un alt ritm decît cel din fabrică. A antrena pe toți acești tineri, din toate brigăzile și din toate schimburile la o bogată activitate cultural-educativă cere o bună organizare a muncii U.T.M., multă inițiativă, multă pasiune. Firește și aici, pe șantier, clubul rămîne centrul cultural al colectivului („joile tineretului", conferințe pe diverse teme, unele spectacole ale formațiilor artistice de amatori, filmele — au loc la club); o bună parte din activitatea cultural-educativă se desfășoară însă chiar la locurile de muncă sau în dormitoare, pe colective mai restrînse. Așa, bunăoară, sîmbătă după-amiază, la „ora culturală pe șantier" coborîți de pe schele, jos, la umbra unor pomi din marginea miriștii, montorii din brigada lui Vasile Ciobanu asistau la recitalul artistic susținut de cîțiva dintre ei: „Eminescu — poet al maselor"; mai încolo, pe șantierul nr. 1, lîngă o baracă, dulgherii din brigada lui Miron Alecu luau parte la prezentarea culegerii „Octombrie roșu în literatură". Cam în aceeași vreme, la club începuseră deja concursurile de șah și tenis de masă, pe terenul de sport avea loc un meci de fotbal, iar montorii din brigada lui Tudorancea pregăteau acea acțiune interesantă despre care pomenisem mai înainte: Despre ce este vorba? Tinerii aceștia au hotărît să lanseze o chemare pentru învățarea de poezii. Începutul îl făceau chiar ei, cu poemul lui Mihai Beniuc: „În frunte comuniștii". Poemul îl învățau pe fragmente, fiecărui tînăr revenindu-i numai o parte din el, iar recitarea urmînd a se face succesiv, așa încît întreaga brigadă să redea, la un loc, întregul poem. În felul acesta se realizează atît învățarea într-un timp scurt a poemului, cît și — în ce-i privește pe ascultă-

V. BĂRAN

(Continuare în pag. a 3-a)

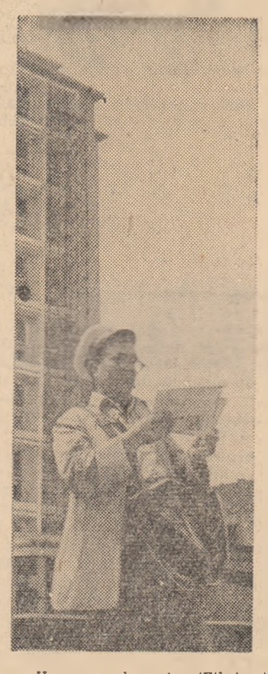

— Un nou abonat... (Zilnic poștașul aduce micilor locatari ziarele și revistele la care sînt abonați).

Foto: AGERPRES

FRUMOASĂ, BOGATĂ EȘTI, PATRIA MEA!

Jurnal turistic 1961

—Ce v-a plăcut mai mult? —Totul!

Ana Sigheti — sau Anuș, cum îi spun colegele — este elevă la Școala medie de arte plastice și muzică din Tîrgu Mureș. Acum două săptămîni a plecat într-o minunată excursie împreună cu 58 de colegi.

Și ea, ca și ceilalți excursioniști, de la această școală, și-a pus în rucksac nu numai hainele de drum, ultima carte de literatură pe care a cumpărat-o și un carnet de însemnări, ci și cîteva caiete pentru desen și schițe.

A sosit și ziua plecării. Pe cer numai strălucirea de aur a soarelui. În inimi numai bucurie. Trenul se pune în mișcare. Se mai aud crîmpeie din ultimele sfaturi (pentru a cîta oară repetate!), flutură batiste, prinde viață un cîntec drag, tineresc, de drumeție.

Mulți din cei 59 de elevi de la Școala de muzică și arte plastice din Tîrgu Mureș participă pentru prima oară la o excursie prin țară. Fiecare nume de oraș din itinerar stîrnește interes, curiozitate, nerăbdare.

Kemenes Csilla, una dintre cele mai talentate pianiste din școală, a făcut cunoștință cu Bucureștiul în 1956.

— Cum o mai fi arătînd oare acum Capitala? se întreabă ea cu o nostalgie în spatele căreia se află o mare curiozitate și bucurie pentru întîlnirea apropiată cu Bucureștiul drag.

Trenul străbate cu iuțeală zeci de kilometri. Fiecare elev își destăinuie gîndurile, planurile.

În zare se profilează coșurile furnalelor și oțelăriilor Hunedoarei. Deasupra lor se resfiră caiere sure de fum. Cînd elevii coboară din vagon îi recunoști repede pe cei de la arte plastice. Au în mînă cutia cu creioane și caietul de schițe. Iată-i în oțelăria nouă. În timp ce noi șarje se pregătesc în cuptoare, la lumina flăcărilor prind contururi interesante desene: un prim maistru topitor în mijlocul unui grup de elevi de la școala profesională, doi oțelari luînd o „probă" și atîtea și atîtea alte teme prind viață pe colile imaculate din caietele de schițe.

Imaginile din combinat sînt completate apoi cu minunatele privelești din orașul nou.

Pornesc iarăși la drum. Impresiile produse de vizitarea Hunedoarei sînt însă atît de puternice, încît toți discută numai despre furnale, bluming, maiștri oțelari, orașul nou...

Au adormit tîrziu în cîntecul roților de tren. În zori, în fața privirilor stătea un tablou minunat. Dunărea, străjuită de țărmurile înverzite, își mîna liniștită apele către mare. Ne aflăm la Orșova. S-au deschis caietele de schițe, se aude țăcănitul aparatelor de fotografiat...

După un răgaz de cîteva ore, la Craiova, excursioniștii pornesc spre București.

În sfîrșit, mult dorita întîlnire cu Bucureștiul! Elevele de la arte plastice au format un grup. Și-au ales în unanimitate drept ghid pe Kemenes Csilla, care mai fusese în Capitală în 1956 și care le vorbise pînă atunci o seară întreagă, entuziasmată, despre frumosul București.

Au pornit de la gară cu tramvaiul 6, spre centru. După cîteva minute, Csilla s-a aflat în încurcătură.

— Cum, aici e capătul?

— O luați pe jos și ajungeți în cîteva minute în centru — îi spune binevoitoare taxatoarea.

— Lăsați fetelor, că știu eu. O luăm pe strada Lutherană!

După cîțiva pași, ghidul se oprește. I se pare că a greșit drumul. Întreabă pe un trecător. Nu, nu a greșit, și totuși... Au ajuns în fața sălii Palatului R.P.R. Noile construcții le uimesc și le încîntă inimile. Arhitectonica, cromatica, dimensiunile — toate le fac să se simtă într-o lume feerică, de basm.

— Minunat, splendid — se aud aprecierile cu glas tare. Frumoasă e Capitala patriei noastre!

Au vizitat Galeriile de artă, s-au plimbat pe marile bulevarde. Imaginile noului București au pătruns puternic în inimi și... în caietele de schițe.

În drum spre Constanța... Într-o gară din Bărăgan, se urcă doi tineri. Au intrat repede în vorbă cu elevii din Tîrgu Mureș. Amîndoi sînt ciobani la o gospodărie agricolă colectivă din Bărăgan. Discuția s-a închegat repede. La un moment dat unul dintre ciobani a scos dintr-o traistă un fluier. Atît i-a trebuit lui Sckelli Csaba din clasa a X-a „specialist" în oboi. Nu s-a lăsat pînă acesta nu l-a învățat și pe el să cînte din fluier. Și în timp ce Csaba dădea prima probă practică în fața noului și binevoitorului său profesor, celălalt cioban a scos din buzunar, în chipul cel mai firesc, o carte și a prins a citi. Era o carte cu versurile lui Eminescu. Faptul acesta a impresionat-o profund pe Gall Maria. Ea a făcut repede un desen sub care a scris: „Citind pe Eminescu"...

Litoralul mării, excursia cu vaporul în Delta Dunării, vizitarea Șantierului Naval din Galați și a orașului Ploiești, — toate au întregit imaginea elevilor despre neasemuitele frumuseți ale patriei.

— Ce ți-a plăcut mai mult din excursie, Peter? Elevul Schnedarek Peter, din clasa a VIII-a de la arte plastice mi-a răspuns prompt:

— Patria noastră. Adică tot ce am văzut.

Prof. ION N. CHIȚU

„BUN GĂSIT, LOCURI DRAGI"

Am fost invitați într-o seară la premiera unui film. Un film adevărat, cu totul original. Premiera n-a avut loc în sala vreunui cinematograf, ci într-o școală. A fost însă o premieră adevărată, cu emoții, cu public, cu interpreți și regizori, care au apărut în fața spectatorilor copleșiți de succes, adică cu tot ce ține de o premieră adevărată. Dar să începem să vă povestim subiectul filmului. Eroii lui sînt 67 de elevi fruntași la învățătură, din școlile raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Capitală, fete și băieți care în seara aceea debutau ca excursioniști și actori de film.

Filmul are un titlu poetic, — „Bun găsit, locuri dragi". Acțiunea lui începe în Gara de Nord.

Dar nu. Mai bine să-i dăm cuvîntul „sonorului". (Filmul este mut, dar pe scenă, în fața spectatorilor, un elev însoțește fiecare secvență cu un comentariu viu și interesant).

...„Ne-am întîlnit pe peron, cînd soarele abia răsărise, plini de bucurii, de nerăbdare de a pleca cît mai repede în excursie. În sfîrșit, după cîteva minute, pornim. Ținta noastră: Delta Dunării.

Drumul pînă la Brăila ni s-a părut foarte scurt, căci în tren fiecare și-a găsit o ocupație.

In loc de cronica filmului

Într-un compartiment, „cîntărețul nostru" Vasile Manta a și înjghebat un cor. În altul s-a jucat cu mare haz telefonul fără fir pe teme științifice. Alții au citit, au jucat în tihnă o partidă de șah sau au privit pe fereastră holdele bogate ale cîmpiilor Bărăganului. (Pe ecran se succed imaginile respective, pline de voioșie, de haz, veselie sau lirism).

La Brăila, am vizitat Fabrica de plăci aglomerate și am făcut o plimbare pînă la Lacul Sărat. Acolo am făcut baie (Ecranul se umple de valuri și șuvoaie de apă, de trupuri tinere și bronzate).

Vaporul ne-a dus, după cîteva ceasuri, la Galați. În ziua aceea luminoasă de vară, Galațiul ni s-a înfățișat neînchipuit de frumos. Cei mai mulți nu-l mai văzuseră. Am privit cu nesaț, cu nepotolită admirație blocurile înalte, suple, care, ca un colier, se înșiră de o parte și de alta a bulevardului principal al orașului pînă aproape de Dunăre. Unii uitau să mai plece de lîngă ele. Pe Radu Serbescu l-am surprins chiar schițînd pe un bloc notes una din clădiri, și a trebuit să-l strigăm de cîteva ori pînă s-a îndurat să plece. (Imaginea nostimă a surprinderii pe furiș a „intimității" actului de creație).

Cu imaginea străvechiului oraș, întinerit astăzi, pornim mai departe, spre Tulcea. Iată-ne îmbarcați pe un „vas dormitor" tras de un remorcher, plutind pe apele liniștite ale Dunării. Primul lucru care ne ispitește, e, firește, plaja. Soare, e din belșug, dar plajă facem numai în... timpul liber, pentru că pe vasul dormitor noi sîntem gospodari, ba uneori și cîrmaci. Le vedeți pe Zoica Toma și pe Veronica Berariu? Sînt neîntrecute în curățatul peștelui.

Călătoria aceasta, care a durat 5 zile, este unul din cele mai frumoase episoade ale excursiei noastre.

La Tulcea sîntem vizitatorii Fabricii de conserve de pește, o fabrică mare, modernă. Muncitorii au fost deosebit de ospitalieri. Ne-au arătat cum se prepară conservele de pește, ne-au vorbit de fabrica aceasta nouă, de viața lor. Aceeași atmosferă de muncă entuziastă am întîlnit-o și la Fabrica „Salomit" unde am cunoscut modul de fabricare a stufitului ce se întrebuințează la noile construcții.

Muzeul Deltei Dunării pe care l-am vizitat, ne-a îmbogățit mult cunoștințele noastre despre flora și fauna Deltei.

Dar iată și Delta (imagine panoramică). În fața noastră nu avem însă ținutul mlăștinos, satele înecate în noroaie și mizerie, cu oameni înapoiați, uitați de lume, din delta de altădată. Peste tot pe unde mergem, în satul Mila 23, Mahmudia sau la cherhanale, întîlnim o viață nouă, minunatele înfăptuiri ale regimului democrat-popular pe aceste locuri. Case noi, frumoase, cherhanale bine amenajate, cămine culturale, școli. Ne-am împrietenit în Deltă cu mulți pescari. Vi-l prezentăm și dumneavoastră pe unul dintre ei — pe moș Ivanov. Vedeți ce barbă mare și albă are? De fapt și moș Ivanov a intrat în colecția de schițe a lui Serbescu. Cu el am stat mult la taifas (scenă clasică: bunic cu nepoții în jur), ne-a povestit despre viața aspră din trecut a pescarilor, cu o sumedenie de întîmplări interesante, despre viața lor de azi. La Mahmudia, după cum vedeți, în aceste imagini, le-am dat o mînă de ajutor pescarilor. Se încărca noua recoltă de grîu în șlepuri și am pus și noi umărul. Cred că se vede pe fețele noastre ce mîndri sîntem de mulțumirile pe care le primim din partea sătenilor.

După cîteva zile minunate petrecute printre pescarii Deltei, (în care timp mîncarea noastră preferată a fost peștele: am consumat 150 kg pește) pornim pe brațul Sfîntu Gheorghe, spre litoral.

Mangalia, Vasile Roaită, Eforie, Constanța. Priviți! Ca la un semnal aparatele noastre de fotografiat declanșează pe hîrtia albă de bloc a desenătorilor apar contururi noi, minunate. (Imaginile se succed repede). Ochii privesc extaziați, muți de uimire, peisajul multicolor, plin de prospețime și tinerețe al litoralului.

Chiar și acum, la plecare, cînd trenul s-a depărtat cu cîțiva metri de gara modernă și frumoasă a Constanței stăm toți la fereastră, iar privirile noastre mai caută să prindă din fuga trenului cîte ceva din peisajele admirate cu cîteva ceasuri în urmă. Inspirat, Vasile Manta, compune un cîntec de rămas bun, închinat excursiei noastre, minunatelor locuri pe care le-am văzut. La început se aude doar vocea sa. Apoi însă i se alătură încă alte 66. Sînt ale noastre, ale excursioniștilor. De la ferestre cîntecul este luat de vînt și dus pînă hăt departe, poate pînă acolo unde am fost noi...

„La revedere, locuri dragi,
La revedere!
Frumoasă ești, frumoasă țară,
Ca o grădină dată-n floare..."

...Realizatorii filmului — toți cei 67 de excursioniști și profesorii care i-au însoțit — au meritul de a...

Dar nu. Nici filmul și nici cronica nu sînt... obișnuite. Așadar, finalul cronicii va suna așa:

Bravo băieți! Ați realizat un film minunat. Filmul călătoriei voastre prin patrie, a bucuriei pentru acest dar minunat, al dragostei voastre față de patria socialistă, față de partidul iubit.

Deci — seria doua, în vara viitoare!

M. MIRON

Iată și Casa „Scinteii". Privirile excursioniștilor au stăruit îndelung asupra măreței construcții. Ei știu că aici se tipăresc cărțile pe care învață, sau pe care le citesc, ziarele.

LA BICAZ

Tinerii turiști de la Școala medie nr. 13 din Cluj, printre care se numără elevi fruntași ca Ana Albert, Szofia Major, Marioara Tirău, Emil Pintea și alții au plecat din orașul lor în urmă cu 8 zile. Au vizitat Sighișoara, București, au colindat o zi și o noapte cu vaporul prin Delta Dunării, au petrecut 2 zile la Constanța, s-au plimbat pe noile bulevarde ale Galațiului și, în sfîrșit, iată-i în dimineața aceasta mergînd spre Bicaz. Inițial Bicazul nu fusese prevăzut în itinerariu; dar atîtea auziseră încă în școală despre el, atîtea lucruri aflaseră și de la turiștii cu care se întîlniseră prin gări și care spuneau că au vizitat Bicazul, încît acest orășel, apărut ca o stea nu de mult pe harta țării, a început să-i fascineze tot mai mult.

Trenul străbătu drumul cu repeziciune, fără oprire. Din vagonul cu turiști, cîțiva elevi care nu dorm privesc curioși pe fereastră, afară. Ochii li se umplu de uimire cînd prin fața lor defilează fără să se termine uriașul complex de la Săvinești. Chiar și după ce a trecut, ei continuă să se uite în urmă și să-l privească. Trenul trece prin Piatra Neamț, prin Stejaru și ajunge la Bicaz. Două ore mai tîrziu, cei 50 de elevi din Cluj urcau cu autobuzul spre baraj. În dreapta, paralel cu șoseaua, curge Bistrița. În urmă cu cîțiva ani — aflară elevii — înainte de a se construi barajul. Bistrița era largă, plină de bulboane; pe ea coborau spre Dunăre plute nenumărate. Barajul i-a modificat complet cursul. Dar parcă numai repezitei Bistrițe i-au modificat constructorii cursul? Întreaga înfățișare a Bicazului s-a transformat prin munca lor harnică. Pe malul celălalt se vede orășelul cu blocuri noi (nu de mult Bicazul era o comună cu nimic deosebită); în partea stîngă se zăresc fumegînd coșurile fabricii de ciment; în continuare, pe șosea te întîmpină clădiri noi: restaurantul, un mare cinematograf...

În sfîrșit prin geamul autobuzului se zărește barajul, ca un monument uriaș, ca un munte ridicat de mîna omului între alți doi munți.

Zece minute după aceea ne aflăm chiar pe baraj. Deasupra lui se mai văd cablurile groase pe care circulau benele din care se turna betonul în baraj. Zilele acestea ele vor fi demontate. Pe peretele celălalt al barajului elevii clujeni descoperă lacul de acumulare pe care circulă șalupe, bacuri, bărci și chiar vaporașe.

— Ce splendid e! constată Lucreția Ciont.

Comandantul micului port le pune la dispoziție elevilor un vaporaș pentru a face o plimbare pe lac. În sala de așteptare „a portului" elevii întîlnesc zeci de cetățeni cu bagaje. Nedumeririi lor le răspunde un afiș prin care se anunță orele de plecare a vapoarelor spre Ceahlău, spre Secu, spre Poiana Teiului etc.

— Se fac curse de pasageri pe lac!?

— Desigur. Lacul acesta e ca o mare — Marea Bicaz. Are peste 35 kilometri lungime.

Călătoria pe lac a fost de o frumusețe nespusă. Gîndurile fiecăruia se îndreptau către constructorii acestor minunății. Pe aici era cîndva o vale cu sate prin care curgea Bistrița nărăvașă. Acum e un lac nesfîrșit, o mare înconjurată de munți pe care circulă zeci de vaporașe. Reîntorși pe imensul dig, elevii turiști cercetează parcă totul din nou dar cu alți ochi. Muncitorii care lucrează la baraj se oferă bucuroși să le dea explicații. Le arată locul unde la zeci de metri adîncime se află gura tunelului, le spun că apa pătrunzînd în tunel, străbate prin munte kilometri întregi tocmai pînă la Stejaru, unde se află hidrocentrala propriu-zisă; le explică cum acolo energia potențială a apei se transformă în energie cinetică și apoi în energie electrică, care aleargă ca fulgerul pe firele de înaltă tensiune și răspîndește lumină în toată Moldova.

La întoarcere, toți excursioniștii au rămas la ferestre. Au vrut să vadă cu toții la Stejaru locul unde puterile Bistriței intră în slujba omului socialist.

AUREL GEORGESCU

Un bunic își așteaptă nepotul

Locuiește pe strada Calomfirescu din Tr. Severin. Copiii îi spun bunicul, așa cum îi spune Cornel, nepotul lui. Alaltăieri, bunicul a așteptat ore în șir lîngă fîntîna arteziană din centrul orașului. Mai erau și alții care așteptau, dar bunicul se arăta nerăbdător. Pe la orele zece a sosit autocarul. Bunicul s-a postat în fața ușii și a început să numere copiii. Unul, doi, trei, patru... În sfîrșit a coborît și nepotul. Bunicul l-a luat în brațe și l-a sărutat pe frunte. Îi lipsise 12 zile și-i era tare dor de el. Înainte să pornească spre casă, bunicul a mai cercetat odată autocarul elegant care l-a purtat pe nepot să cunoască minunatele frumuseți ale patriei. Și privirile lui au stăruit pe cuvintele caligrafic scrise pe parbrizul mașinii: „Mulțumim din inimă partidului".

Întîlnirea aceasta a avut loc la sosirea copiilor din excursia organizată de Casa pionierilor din Tr. Severin. Din excursia făcută în Delta Dunării și pe Valea Prahovei s-au întors și Elena Bejerghianu, Teodora Mateescu, Constanța Birnaru, Sorin Mazilu și numeroși alți copii de la școlile elementare.

...Așadar, la Tr. Severin s-au întors dintr-o excursie organizată de Casa pionierilor cîteva zeci de copii. Pe unul din ei l-a așteptat plin de emoție bunicul. În ziua următoare un alt bunic își conducea nepotul la Casa pionierilor. Se pleca într-o excursie de cîteva zile la Cazane. Copiii vor vedea cum spumegă valurile peste mii-nile de piatră care și le string Carpații și Balcanii, peisaj care l-a inspirat pe Vlahuță în „Rominia pitorească". Ieri s-au întors din taberele organizate la Novaci, Baia de Aramă, Călugăreni, Malovăț, Vasile Roaită 1200 de pionieri. Alți 1200 pleacă peste două zile în aceleași localități. Alți bunici vor aștepta autocarele să le aducă nepoții, care să le povestească despre frumusețile de neasemuit ale patriei.

LUCIAN ZATTI

Mai sînt cîteva minute pînă la plecarea trenului. „La revedere, să ne scrieți despre locurile frumoase pe unde veți drumeți".

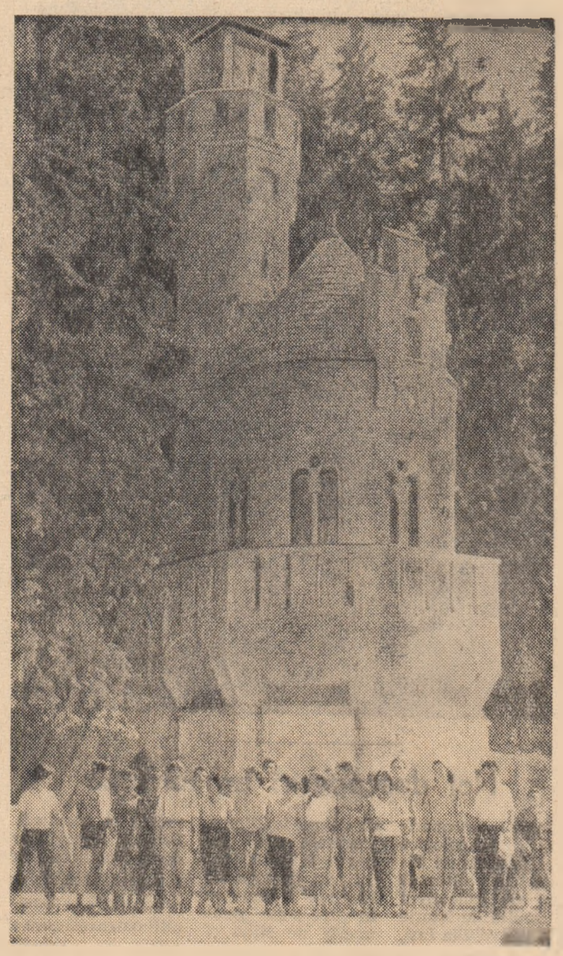

Elevii Școlii medii de muzică din Cluj au ținut să aibă o amintire din frumoasa stațiune a Vatra Dornei.

Sugestii pentru organizarea unei expoziții de fotografii pe tema:

„Ce am văzut în excursie"

„Patria în imagini". Un titlu cu litere aurite pe coperta unui album. Sînt îndemnat să-l răsfoiesc. Pe prima filă un grup de 40 de tineri veseli, echipați pentru excursie. Aparatul fotografic i-a surprins lîngă autobusul care avea să-i poarte, peste cîteva clipe prin patria dragă. Sub fotografie cineva notase: „12 iulie 1961. La revedere, oraș iubit".

Întorc la fila a doua. O poză mică, așezată în colțul din dreapta, înfățișînd același autobus al excursioniștilor alergînd pe șoseaua umbrită și șerpuindă de pe Valea Oltului *„Dragă mi-este țara mea / Grădină înflorită" Văi mănoase sînt în ea / Munți cu vîrf de nea / Oameni harnici făuresc / Viață nouă înflorită".*

Sînt, se vede, versuri din cîntecul care i-a însoțit pe excursioniști. Pe altă fotografie de pe aceeași filă este desfășurată panorama minunată ce se deschide din vîrful cetății Devei deasupra orașului de la poalele sale și a Văii Mureșului. „În spatele acestei cetăți — notase din nou cineva — au fost uciși sute de țărani iobagi, tovarăși de-ai lui Horia, Cloșca și Crișan care s-au răsculat împotriva orînduirii feudale". Și mai departe. „Orașul Deva se află în toiul sistematizării generale. Un bulevard străjuit de blocuri de o eleganță arhitectonică rară a și fost „croit" chiar prin inima orașului. Alte blocuri noi, peste 40 la număr sînt presărate ca niște perle prin diferite părți ale orașului".

Răsfoiesc albumul mai departe. „Hunedoara", spun fără să mai citesc explicațiile de sub fotografii. Într-adevăr, mai multe fotografii au reușit să „mute" întregul oraș, cu împrejurimi cu tot, între scoarțele unui album. Pe una dintre ele este „prins" orașul nou de pe dealul Chizidului, iar sub ea o explicație cu tîlc: „Cu 10 ani în urmă aparatul nostru ar fi filmat aici un cîmp pustiu".

Ce surprize îmi va aduce pagina următoare? Fila se întoarce și citesc pe frontispiciul ei: „Valea Plîngerii a dispărut. Nu avem poze de pe vremea ei, dar iată Valea Fericirii făurită de regimul nostru pe aceleași meleaguri..." Uricani, Petrila, Lupeni, Petroșani și alte orașe construite din temelie sau reconstruite, chipuri de mineri fericiți, încrezători în viitorul lor, copii jucîndu-se în soare în fața școlilor noi, luminoase și încăpătoare, iată cum au văzut și au imortalizat în fotografiile lor excursioniștii noștri acest colț de țară.

Pe filele următoare noi imagini: peisajul defileului Bumbești-Livezeni, Craiova, Cazane, Porțile de fier, Orșova etc, etc. Mă opresc la o fotografie cît foaia albumului de mare: *„Reșița, cetatea de foc"*, mă lămurește explicația alăturată. Și citesc mai departe: *„Soră bună cu Hunedoara.* Au o asemănare din cele mai izbitoare: și una și alta reîntineresc cu fiecare zi". Și din nou, răsfoind filele albumului, imaginația mă poartă cu repeziciune prin locurile străbătute de excursioniști: Lugoj cu fabrica de mătase naturală, Arad cu Uzinele „Iosif Rangheț", Timișoara cu coșurile fabricilor sale și cu bulevardele noi în construcție...

Un grup de vile ascunse sub coroanele bogate ale unor arbori bătrîni dintr-o altă fotografie, îmi atrag luarea aminte: *„Herculane".* Altă poză din aceeași stațiune înfățișează grupuri de excursioniști înconjurați de oameni ai muncii sosiți aci la odihnă din toate colțurile țării. Am ajuns la ultima fotografie. Din nou un autobus aleargă, de data aceasta cale întoarsă pe șoseaua șerpuindă, umbrită de munții străjeri ai Văii Oltului. Mîinile și batistele elevilor excursioniști fac semn de bun rămas frumoaselor meleaguri cu care s-au împrietenit în cele cîteva zile de excursie prin țară. *„Dragă mi-este țara mea / Grădină înflorită / Văi mănoase sînt în ea / Munți cu vîrf de nea..."*

Și la sfîrșit de tot, 40 de semnături scrise caligrafic: Teodora Ardeleanu, Elena Maier, Constantin Popovici...

Albumul fotografilor amatori, elevi ai Școlii medii nr. 2 din Făgăraș, se află doar în faza de început. El ar putea deveni o expoziție interesantă care să se organizeze în școală cu imagini din călătoria prin țară și care s-ar bucura, fără îndoială, de un mare succes. Aceasta va rămîne o amintire plăcută și va îndemna și pe viitoarele generații de elevi ai acestei școli, să pornească pe timp de vacanță la drumeție prin bogata și frumoasa noastră țară. O vor cunoaște cu acest prilej mai bine, o vor îndrăgi mai mult.

LAL ROMULUS

DRUMUL SPRE PANOUL FRUNTAŞILOR

— La ora două să vii la comitetul U.T.M. !

Vasilica vru să întrebe pentru ce, dar fata care-o anunţase se şi depărtase printre războaiele de ţesut. „Pe semne că din pricina şcolii — gîndi ea. De n-ar fi chimia... m-aş hotărî eu repede. Dar aşa...". Respiră adînc, necăjită.

Dar, la comitet, Vasilica fu chemată pentru cu totul altceva. Organizaţia U.T.M. îi încredinţase sarcina de responsabilă a brigăzii de tineret nr. 2. Nu era o brigadă slabă dar, după părerea membrilor comitetului U.T.M., multe forţe stăteau aici încă nepuse în valoare.

— Brigada nr. 2, poate şi trebuie să devină o brigadă fruntaşă — spuse secretarul comitetului. Şi noi credem că vei şti să îndeplineşti această sarcină.

Vasilica tresări. I se părea chiar că nu aude bine vorbele secretarului. Responsabilă de brigadă ! Dar asta e o sarcină din cele mai importante. Înseamnă că organizaţia pune bază pe ea, are deplină încredere în puterile ei. Totul era deci să nu se facă de ruşine. Doar de mine depinde dacă merg sau nu merg cu fruntea sus — îşi spuse ea, şi în gînd îşi şi făcu la repezeală un mic plan. Cunoştea bine forţele tovarăşelor ei de muncă. Mai întîi va trebui să se sprijine serios pe cele mai active, să le ajute să vadă în brigadă forţa, care într-adevăr există. Uite de pildă, gîndea ea, Zina Mincă e o ţesătoare destul de bună. Şi ca om ea este chibzuită, ştie cum să privească viaţa. Mi se pare totuşi închisă, oarecum rezervată, nu ajută nici pe alţii aşa cum trebuie... Sau Sanda Urzică. Cîtă energie are fata asta, dar cît de uşor o împrăştie în lucruri mărunte. Asta e : va trebui să le ceară ajutorul ! Să nu fie în brigadă nici o fată care să nu dea tot ce poate pentru binele întregului colectiv.

— Şi încă ceva — continuă secretarul. Eşti o fată tînără. Ar trebui să te gîndeşti serios la învăţătură. Liceul seral e făcut pentru toţi muncitorii. Nu poţi să mergi înainte dacă ocoleşti învăţătura. Trebuie să înţelegi asta. Noi îţi propunem ca începînd chiar din toamna asta să-ţi continui studiile...

Cuvintele secretarului răsunară atît de hotărît, încît Vasilica simţi că pe dată trebuie să lase la o parte şovăiala şi să se apuce cu perseverenţă de învăţătură. Dar chimia, chimia şi fizica, ce o să facă cu ele ? Acasă locuia în aceeaşi cameră cu o elevă în clasa a IX-a a şcolii medii. Răsfoise cărţile ei de chimie şi uneori i se părea că în ele există o lume de nepătruns pentru ea.

— Principalul e să te hotărăşti, că odată începută şcoala n-ai să mai dai înapoi — vorbi secretarul. Doar sînt atîţia care învaţă. Şi apoi, te poţi bizui şi pe ajutorul nostru...

Avea dreptate. Cînd a venit în fabrică a întîlnit-o chiar în schimbul său pe Angelica Ghioagă, o fostă colegă de la şcoala profesională. Primul lucru care i l-a spus Angelica a fost acela că e în clasa a IX-a la seral şi este foarte bucuroasă că-şi continuă studiile. Angelica lucrează acum în aceeaşi brigadă cu Vasilica. În brigadă mai sînt şi alte fete care învaţă. Iar ea este numită acum responsabilă. Ce exemplu ar da dacă tocmai ea ar fugi de şcoală ?

Şi apoi fără învăţătură ar putea să-şi ducă la bun sfîrşit sarcina încredinţată ? Are dreptate secretarul : fără învăţătură nu poţi merge înainte.

★

A trecut de atunci un an de zile. În curtea Întreprinderii „11 Iunie" din oraşul Piteşti, în marginea aleii principale îţi atrage atenţia un panou original : o pictură redînd chipul unei fete supraveghind războaiele de ţesut. Sub ea explicaţia : „Tovarăşa Ungureanu Vasilica este fruntaşă în producţie depăşind norma în medie cu 20 la sută. Brigada condusă de ea deţine „Drapelul de brigadă fruntaşă pe întreprindere". Aşa dar tînăra muncitoare îşi îndeplineşte cu cinste sarcina încredinţată de organizaţie. Am întîlnit-o printre războaiele de ţesut. O fată subţire, nu prea înaltă, plină de energie. Sub privirile ei maşinile par ca îmblînzite. Lupta brigăzii de tineret se duce acum pentru îmbunătăţirea calităţii produselor.

— Dar cu şcoala ce faci ? am întrebat-o.

— Cu şcoala ? a început ea să rîdă. Sînt în clasa a noua. Apoi a adăugat răspunzînd parcă unei trecute îndoieli :

— Uneori omul... se sperie, deşi n-ar trebui. Aş putea spune că chimia mi-e acum una dintre cele mai dragi materii. Poate n-o să mă credeţi ? Am crezut-o, şi notele au confirmat spusele ei. Doi de 9, restul 10. Iar printre materiile la care a primit nota 10 se află şi chimia.

În fiecare zi utemista Ungureanu Vasilica şi-a împărţit timpul între fabrică şi şcoală astfel încît să-şi poată îndeplini bine sarcinile în producţie şi îndatoririle de elevă şi pe cele de utemistă.

Are dreptate Vasilica : uneori omul are îndoieli, deşi n-ar trebui. Cînd munceşte pentru un ţel frumos, ies la iveală nebănuite forţe şi el însuşi creşte mereu devenind mai puternic.

B. VASILE

Formaţia de dansuri a căminului cultural din comuna Ghimbav, în timpul spectacolului prezentat la cel de-al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori din regiunea Braşov.

Foto : AGERPRES

SPORT

Rapid Bucureşti — Lokomotiv-Moscova 2-1 (1-1)

În R. P. Bulgaria a început turneul final al campionatului european feroviar de fotbal. La Varna echipa Rapid Bucureşti s-a întîlnit cu puternica formaţie sovietică Lokomotiv Moscova în faţa căreia a repurtat o preţioasă victorie cu 2—1 (1—1). Scorul a fost deschis în minutul 19 de către Copil, la capătul unei incursiuni energice pe aripa dreaptă. Fotbaliştii sovietici contraatacă şi reuşesc să egaleze în minutul 31, prin centrul atacant Sokolov. În repriza doua Lokomotiv Moscova are iniţiativa, dar apărarea Rapidului joacă excelent. Cu trei minute înainte de sfîrşit Ozon trimite o pasă perfectă lui Ion Ionescu, care înscrie imparabil golul victoriei.

După cum apreciază comentatorul sportiv al agenţiei B.T.A., fotbaliştii romîni au merituat victoria datorită jocului mai precis în apărare şi mai clar în fazele de atac.

La Sofia, echipa bulgară Lokomotiv a întrecut formaţia poloneză Kolejarz Varşovia cu 2—0 (1—0). În finala campionatului se vor întîlni sîmbătă echipele Rapid Bucureşti şi Lokomotiv Sofia.

★

Concordia Montreal a întrecut cu 3-1 (0-1) pe A.S. Monaco, într-un meci contînd pentru turneul internaţional de fotbal de la New York.

Echipa Dukla Praga continuă să conducă neînvinsă în turneu.

Ciclism

Concursul internaţional de velodrom la care participă cicliști din Italia, R.S.S. Letonă, R. D. Germană, R. P. Bulgaria şi R. P. Romînă se deschide vineri după-amiază pe velodromul Dinamo din Capitală. În programul primei zile de concurs sînt înscrise finala probei de 1 km cu start de pe loc, serii şi recalificări la viteză, eliminare.

Prin valoarea participanţilor, competiţia care începe mîine în Capitala ţării noastre se anunţă deosebit de interesantă Amatorii de ciclism vor putea vedea „la lucru" cîţiva renumiţi pistarzi italieni în frunte cu Carlo Simonigh, fost campion al lumii şi deţinătorul celei mai bune performanţe mondiale în proba de urmărire individuală (4'50" pe 4 km). În proba de urmărire pe echipe, R.S.S. Letonă va alinia formaţia care a cîştigat recent la Leningrad titlul de campioană a U.R.S.S., realizînd timpul de 4'47"9/10. Din această echipă fac parte Eiduks, Laţis, Rodionov şi Deisons. De asemenea, unul dintre cei mai buni sprinteri sovietici, I. Bodnieks, se va alinia la startul probei de viteză.

Redutabilă este şi selecţionata R. P. Bulgaria, cuprinzînd pe N. Prodanov (11"7/10 la viteză), B. Novakov (1'10"5/10 la 1 km) şi pe cunoscuţii rutieri Stoian Gheorghiev şi N. Filipov care au mai concurat la noi în ţară şi vor participa la probele de urmărire şi semifond.

Selecţionata R. D. Germane, formată din alergători tineri, are doi buni specialişti la probele de viteză şi urmărire: R. Franz şi W. Tertskhek. Dintre cicliştii romîni vor concura Petre Tache, C. Voicu, G. Moiceanu, D. Popovici etc. Miercuri, sportivii oaspeţi au recunoscut pista de la velodromul Dinamo şi s-au antrenat împreună cu cicliştii noştri.

Box

Astă seară în incinta stadionului Giuleşti, iar în caz de timp nefavorabil în sală, se va desfăşura o gală de selecţie în vederea participării la Campionatele europene feroviare de box care vor avea loc în R. D. Germană (Magdeburg 1—8 august).

Amatorii sportului cu mănuşi vor putea urmări pe cei mai în formă boxeri de la cluburile feroviare. Iată programul reuniunii : D. Davidescu-M. Dogaru ; A. Morăruş-N. Puiu ; I. Turcu-C. Vasilescu ; I. Pătruţ-Gh. Simionescu ; Gh. Tănase-Al. Neacşu ; V. Mîrza-Grigore Enache ; M. Stoian-Al. Moise ; Th. Cringaşu-E. Schnap ; L. Gavrilă-Gh. Constantin.

Scrimă

Campionatele mondiale de scrimă au continuat la Torino cu desfăşurarea probei de floretă femei. Două dintre reprezentantele R. P. Romîne : Olga Orban-Szabo şi Maria Vicol, au trecut cu succes primele turnuri, calificîndu-se în sferturile de finală.

Miercuri seara, la Stuttgart, cu ocazia concursului de atletism dintre echipele S.U.A. şi R. F. Germane, sportiva de culoare Wilma Rudolf, triplă campioană olimpică, a doborît recordul mondial în proba de 100 m plat, realizînd timpul de 11"2/10. Vechiul record era de 11"3/10.

(Agerpres)

Materiale de construcţii peste plan

Întreprinderile producătoare de materiale de construcţie din regiunea Braşov trimit şantierelor cantităţi sporite de materiale. Muncitorii Fabricii „Temelia", de pildă, au livrat de la începutul anului şi pînă acum, peste plan, mai mult de 3000 de tone ciment de calitate superioară, precum şi însemnate cantităţi de ciment cu rezistenţă iniţială mare.

Folosindu-se mai bine spaţiul de producţie la întreprinderea de prefabricate Braşov s-au realizat peste planul aceleiaşi perioade, panouri mari pentru 40 de apartamente, 600 stîlpi precomprimaţi pentru electrificarea satelor şi alte produse în valoare de aproape 2.700.000 de lei. De asemenea, lucrătorii din întreprinderile de industrializare a lemnului au depăşit planul livrărilor cu 7661 m.c de cherestea.

Mari cantităţi de materiale de construcţie au livrat, peste plan, şi colectivele Fabricii de ciment din Mediaş şi cele din întreprinderile industriei locale din oraşele regiunii.

Formaţia folclorică „Cuncumen" din Chile, la Timişoara

Continuîndu-şi turneul prin ţara noastră miercuri seara formaţia folclorică „Cuncumen" din Chile a prezentat un spectacol pe scena teatrului în aer liber din Parcul de cultură şi odihnă „Ştefan Plavăţ" din Timişoara.

Pe un şantier, în timpul liber

(Urmare din pag. I-a)

tori — sublinierea mai puternică a ideilor cuprinse în el.

Seara în dormitoare se citeşte de obicei presa şi se învaţă cîntece. Acţiunea pentru învăţarea de cîntece a început odată cu construcţia. Cîntecele „Steagul partidului", „Să fii partidului oştean" şi „Brigadier cu inima fierbinte" sînt cunoscute acum bine de toţi tinerii constructori.

A doua zi, duminică, mai toţi tinerii constructori s-au sculat de vreme, puţel frămîntaţi. La ora 8 începea un original concurs cu biciclete de oraş împrejurul şantierului pe cărări strîmte, atît cît poate merge roata bicicletei. La concurs participau cîte patru tineri din fiecare dormitor, întrecerea avînd loc, aşadar pe dormitoare. De altfel între dormitoare au loc întreceri diverse declarate şi nedeclarate : cine păstrează cel mai bine avutul obştesc şi curăţenia, cine organizează cele mai interesante ore de discuţii pe marginea articolelor din presă, cine scrie cele mai eficiente articole la gazeta de perete a „orăşelului", cine are cea mai frumoasă comportare la reuniuni... Toate aceste cerinţe sînt avute în vedere de „comitetele de dormitor", formate din cei mai activi utemişti. Aşa, de pildă, în „comitetele de dormitor" întîlnim membri ai birourilor organizaţiilor de bază U.T.M., ai posturilor utemiste de control, ai gazetelor de perete etc.

La comitetul U.T.M. al şantierului tinerii au formulat o cerinţă pe care o credem întrutotul îndreptăţită : pe şantier există o sală de spectacole. Dar mai ales pe şantier lucrează mii de constructori. Cu toate acestea nici o echipă de actori ai teatrelor bucureştene sau din Ploieşti nu s-au învrednicit să ofere, acolo, la locul de muncă, pentru întreaga masă de muncitori, un spectacol. „Ar fi pentru noi o mare bucurie — spunea Eugen Ionică, membru al comitetului U.T.M. Am pregătit pentru artiştii noştri o scenă în aer liber deosebit de frumoasă !".

...Muncă pasionantă, cărţi, întreceri în acţiuni culturale şi sportive, discuţii înflăcărate în urma excursiilor, dorinţa de a vedea în mijlocul lor creatori de artă — într-un cuvînt sete de tot mai multe cunoştinţe spre a fi oameni de nădejde ai patriei socialiste — iată impresia pe care ţi-o lasă de la primele ore petrecute pe şantier, acei tineri entuziaşti întîlniţi în orele de muncă sus pe schelele înalte, ale construcţiei de la Brazi, ajutînd la săvîrşirea unui important obiectiv al industriei noastre petrochimice.

INFORMAŢII

Ministrul Comerţului Exterior al Italiei, Mario Martinelli, care a inaugurat expoziţia industrială italiană, a părăsit miercuri dimineaţa Capitala.

Oaspeţele a fost salutat la plecare, pe aeroportul Băneasa, de Gogu Rădulescu, ministrul Comerţului, A. Mălnăşan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, M. Petri, adjunct al ministrului Comerţului, M. Ciobanu, preşedintele Camerei de Comerţ a R. P. Romîne, Dionisie Ionescu, şeful Ceremonialului de Stat, şi de alte persoane oficiale.

Ministrul Comerţului Exterior al Italiei a fost condus de asemenea de membrii delegaţiei italiene şi ai grupului de oameni de afaceri, industriaşi, economişti italieni, de reprezentanţi ai firmelor participante la expoziţia industrială italiană.

Au fost de faţă dr. Alberto Paveri Fontana, ministrul Italiei la Bucureşti, şi membri ai Legaţiei.

★

Ministrul Comerţului, Gogu Rădulescu, a primit miercuri dimineaţa pe membrii delegaţiei italiene şi pe conducătorul grupului de oameni de afaceri, industriaşi şi economişti care se află în ţara noastră cu prilejul deschiderii Expoziţiei industriale italiene la Bucureşti.

Cu această ocazie s-au purtat convorbiri în legătură cu posibilităţile de dezvoltare în continuare a schimburilor comerciale dintre cele două ţări.

La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială şi de înţelegere reciprocă, au luat parte Mihai Petri, adjunct al ministrului Comerţului, precum şi funcţionari superiori din Ministerul Comerţului.

A fost de faţă dr. Alberto Paveri Fontana, ministrul Italiei la Bucureşti.

★

În aceeaşi zi, ministrul Italiei la Bucureşti, dr. Alberto Paveri Fontana, a oferit un dejun cu prilejul prezenţei în ţara noastră a delegaţiei italiene.

Au participat : ministrul Comerţului R. P. Romîne, Gogu Rădulescu, Aurel Mălnăşan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Mihai Petri, adjunct al ministrului Comerţului, Dionisie Ionescu, şeful Ceremonialului de Stat, şi funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Comerţului.

★

După-amiază, oaspeţii, însoţiţi de reprezentanţi ai ministerului Comerţului, au plecat într-o vizită pe Valea Prahovei.

★

Miercuri dimineaţa au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova, tovarăşii Vasile Florea, membru al Biroului C. C. al U.T.M., şi Stanciu Brătescu, membru al C.C. al U.T.M., pentru a participa la şedinţa Consiliului internaţional de pregătire a Forumului Mondial al Tineretului.

Aspect de la expoziţia bienală de artă populară din Oradea, regiunea Crişana.

Foto : AGERPRES

ÎNTREPRINDEREA PISCICOLĂ SULINA, regiunea Dobrogea

ANGAJEAZA

1 planificator

1 contabil financiar

cu studii superioare de specialitate, salarizaţi în condiţiile H.C.M. 1053/60 anexa 1/5B.

Cererile se vor adresa direct în scris sau telefon pentru relaţii cu Sulina nr. 11.

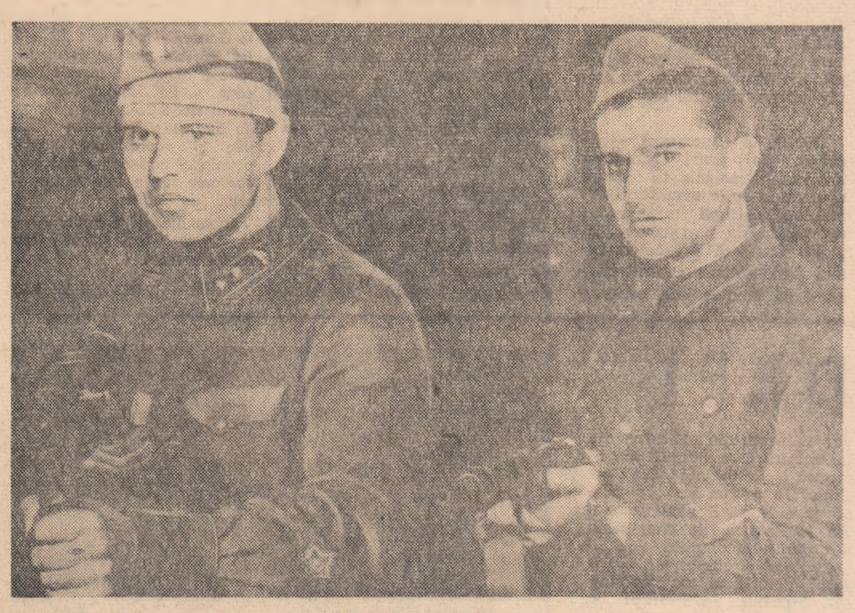

O scenă din film.

Vineri 21 iulie

la cinematografele

Patria şi Elena Pavel

premiera filmului

CAVALERII TEUTONI

O producţie a studiourilor poloneze, după romanul lui H. Sienkiewicz

cu :

Ursula Modrzynska, Grazina Staniszewska, Andrzej Szalawski, Henryk Borowski, Aleksander Fogiel, Mieczyslaw Kalenik, Emil Karewicz, Tadeusz Kosudarski

Scenariul : Jerzy Stawinski, Aleksander Ford

Regia : Aleksander Ford

Imaginea : Franciszek Kadziolka

Muzica : Kazimierz Serocki

Să fie urgentat treierişul

(Urmare din pag. I-a)

au fost nelipsiţi din locurile principale de muncă : pe combine, la recoltatul manual, la arii etc. În aceste unităţi treierişul se apropie de sfîrşit.

Pe raion însă, decalajul dintre seceriş şi treieriş este mare. Din totalul grîului recoltat fără combine, pînă la 17 iulie s-a treierat numai 37,6 la sută. Această rămînere în urmă se datoreşte insuficientei preocupări existente în unele comune, gospodării colective şi întovărăşiri faţă de antrenarea tuturor forţelor la treieriş şi faţă de buna organizare a lucrului la arii. În comunele Băltiţa, Pucheni-Moşneni, Gorgota, Brătăşanca şi Hăbut s-a terminat secerişul, dar batozele n-au început încă să funcţioneze. Grîul aşteaptă în clăi, pe diferite parcele. Încă nu s-a trecut la transportul snopilor la arii. În alte comune, ca Bilciureşti şi Cojasca batozele nu sînt alimentate din plin ; se aşteaptă ore în şir ca să fie aduşi snopii de pe cîmp. Din această cauză în unele zile batozele au treierat în medie abia cîte 2500—3000 kg grîu. Întîrzierea treierişului se datoreşte în bună măsură şi unor mecanizatori. Bunăoară, tinerii din unele brigăzi de tractoare de la S.M.T. Buda încep lucrul tîrziu, făcînd oamenii să aştepte la arii ore întregi. Aşa s-a întîmplat la gospodăria colectivă din Tîrgşorul-Nou, la întovărăşirile din comuna Buda şi în alte părţi.

Mult întîrziate în raionul Ploieşti sînt şi arăturile de vară, deşi suprafeţe întinse au fost eliberate la timp de snopi şi de paie.

Timpul este înaintat. Se impune, deci, urgentarea treierişului şi a arăturilor. Pentru aceasta există toate condiţiile. Dacă la deservirea celor 46 de batoze existente pe ariile raionului sînt mobilizate în fiecare zi toate forţele, viteza zilnică planificată (637 ha) poate fi nu numai atinsă, ci şi depăşită. Este necesar, de asemenea, să se acorde o mai mare atenţie folosirii întregii capacităţi de lucru a tractoarelor, îndeosebi la arături. În această direcţie organizaţiile de bază U.T.M. din S.M.T. pot aduce o contribuţie importantă mobilizîndu-i pe tinerii mecanizatori la efectuarea arăturilor în cît mai scurt timp. Organizaţiile de bază U.T.M. din G.A.C. şi întovărăşirile agricole din raion trebuie să pună în aceste zile în centrul muncii politice pe care o desfăşoară, mobilizarea tuturor tinerilor la treieriş, la eliberarea terenurilor de snopi şi paie, la transportul recoltei la bazele de recepţie şi magazii.

„Omul nu se predă"

Eroismul de substanţă legendară al ostaşilor Armatei Sovietice le-a prilejuit de nenumărate ori cineaştilor din marea ţară a socialismului crearea unor opere profunde, adevărate epopei ale abnegaţiei şi vitejiei închinate unei cauze măreţe : apărarea patriei, apărarea orînduirii muncitorilor şi ţăranilor. Filmul, care poartă un titlu atît de bogat în semnificaţii : „Omul nu se predă", este istoria unei întîmplări reale petrecute în primele zile ale banditescului atac hitlerist îndreptat împotriva U.R.S.S.

Lupta eroică a unei unităţi sovietice intrate în foc pe neaşteptate şi în care eforturile pentru apărarea drapelului de luptă capătă valoare de simbol, apare pe ecran în adevăratele şi vibrantele ei coordonate, punînd în lumină uriaşa forţă morală a comuniştilor. Un poet sovietic, cîntînd puterea mobilizatoare a drapelului roşu, spunea :

„Dacă unul cădea,
Steagul aripi creştea
Peste umerii celor în viaţă"

Drapelul brigăzii sovietice de tancuri, asupra căruia s-a aşternut o glorie nepieritoare, ilustrează tocmai o astfel de forţă. Lupta eroică în care s-a angajat o brigadă sovietică, înconjurată de cotropitori şi care trebuie să facă faţă unei stratageme abile a diversioniştilor hitlerişti, creează momente de înalt dramatism care vădesc tăria de caracter, încrederea în forţele poporului, patriotismul şi eroismul oamenilor sovietici.

Plină de poezie şi puritate, dragostea comisarului politic Marinin şi a infirmierei Liuba, între care se aşează războiul, oferă spectatorului clipe de autentic lirism, ca într-o frumoasă şi clasică poveste de iubire, momente ce se înscriu printre episoadele de certă reuşită ale filmului. Figură centrală a acţiunii, comisarul politic Marinin — realizat simplu şi profund omenesc — este angajat într-o luptă dramatică şi plină de peripeţii pentru păstrarea drapelului brigăzii. Marinin pare să întrunească calităţile binecunoscuţilor eroi ai baladelor populare. Trecînd prin foc şi sabie, nimeni şi nimic nu-l poate dobori. (Pe Ilia Muromeţ sau pe Făt-Frumos nimeni nu-l poate concepe pierind. Ei, ca şi alţi eroi plăsmuiţi de geniul popoarelor, reprezintă tocmai puterea şi spiritul acestora, tocmai ceea ce n-a pierit şi nu va pieri niciodată). Conceput ca atare, Marinin devine un simbol, o întruchipare vie a eroismului fără de asemănare al ostaşului sovietic. Jocul actorului V. Burov care l-a interpretat pe Marinin cu înfăţişarea firească şi obişnuită a omului de pe stradă, al cărui portret fizic simplu şi voit comun te duce cu gîndul la milioane şi zeci de milioane de luptători asemănători, se înscrie tocmai pe această linie. Marinin nu e unul, doi sau o sută. Sînt milioane, zeci de milioane, un întreg popor !

ATANASIE TOMA

Carnet cinematografic

SPECTACOLE

Omul nu se predă : I. C. Frimu — grădină, Donca Simo — grădină. **Revista visurilor** : Patria, Bucureşti, Gh. Doja, Al. Sahia — grădină, 23 August — grădină, Stadionul Giuleşti, Patinoarul 23 August, Stadionul Republicii, Stadionul Dinamo. **Bufonul regelui** : Grădina Progresul, Republica, V. Roaită — grădină. **Fii atentă, bunicuto !** : Magheru, Elena Pavel — grădină, Arta — grădină. **Libelula** : V. Alecsandri, Lumina, Al. Popov, Popular, Grădina 13 Septembrie. **Culisele varieteului** : Central, **Dragostea şi pilotul secund** : Victoria. **Balada epocii de piatră** : Maxim Gorki, Flacăra, Volga. **Imagini ale unui trecut glorios** : Maxim Gorki, Mioriţa. **Plante şi apă — Taina bălţilor — Petea şi cocoşelul — Ghana de azi — Crimpei de cîntec şi joc** : Timpuri Noi. **Program special pentru copii** : 13 Septembrie. **Omul cu pantaloni scurţi** : 13 Septembrie. **Avionul pleacă la ora 9** : Tineretului, C-tin David. **Dama de pică** : Cultural **Fii bun pînă la moarte** : Înfrăţirea între popoare, Griviţa, T. Vladimirescu — grădină. **Duelul** : Munca, Drumul Serii. **Zboară cocorii** : Unirea — grădină, Mioriţa.

„Învățați cît mai mult la Forum"

Delegația tineretului indonezian primită de Ruslan Abdulgani

Ruslan Abdulgani, vicepreședinte al Consiliului Suprem Consultativ al Indoneziei, a primit la 18 iulie delegația indoneziană care pleacă la Forumul Mondial al Tineretului de la Moscova.

Adresîndu-se delegației Abdulgani a declarat: Doresc ca aportul vostru la Forumul Mondial să contribuie la cauza progresului și păcii. Voi, delegați indonezieni, trebuie să învățați cît mai mult de la acest Forum al tineretului, mai ales pentru lupta pe care o veți duce împotriva colonialismului și imperialismului, pentru progresul economiei, culturii și păcii.

„Plecăm la Forum cu inimile deschise"

În drum spre Moscova, duminică a sosit la Habarovsk delegația tineretului japonez care se îndreaptă spre Forumul Mondial al Tineretului. Scurtă, dar plină de sinceră căldură a fost întîlnirea dintre locuitorii acestui oraș din Extremul Orient cu tinerii soli ai Japoniei. Conducătorul delegației, Haruo Kamia, răspunzînd la salutul locuitorilor Habarovsk-ului, a spus:

— Fiind încă la Yokohama am simțit că inimile oamenilor sovietici sînt tot atît de frumoase ca și aceste flori pe care ni le oferiți. Bucuria voastră, zîmbetele, urările de bun venit arată că țara pe care facem primii pași este de asemenea minunată.

Plecăm la Forum cu inimile deschise, cu mari nădejdi în succesul și utilitatea lui. Primejdia unui război — iar poporele țărilor noastre știu prea bine ce aduce războiul oamenilor — nu este încă înlăturată. De aceea menținerea păcii pe pămînt trebuie să devină problema fundamentală a Forumului și acestui țel îi consacrăm călătoria noastră la Moscova.

Cei 26 membri ai delegației reprezintă cele mai largi pături ale tineretului muncitor și țărănesc, ale intelectualității japoneze. Din delegație fac parte de asemenea un membru al parlamentului, Kimura și activista pe tărîm social, Tanaka.

Corespondentul ziarului „Komsomolskaia Pravda" l-a rugat pe conducătorul delegației, Haruo Kamia, să răspundă la cîteva întrebări.

— Ce mandat a primit delegația din partea tineretului din Japonia?

— Principalul mandat este de a arăta hotărîrea tinerilor japonezi de a apăra pînă la capăt pacea. Pentru a exprima năzuințele lor, vom participa la activitatea tuturor comisiilor Forumului

În întreaga lume se manifestă un mare interes față de lupta activă a tinerilor muncitori japonezi pentru drepturile lor. În acest scop am pregătit un referat special.

— Cum apreciați refuzul unor organizații de tineret americane de a participa la Forum?

— Consider că ele nu au procedat just. Pentru că Forumul oferă posibilitatea de a-și exprima în mod sincer, fără înconjur, concepțiile și convingerile. Nu cred că refuzul de a participa la Forum constituie cea mai bună metodă de a demonstra că au dreptate.

Domnul Kimura, a explicat cu amabilitate de ce s-a hotărît să participe la Forum.

— Tinerii japonezi m-au rugat să fac aceasta și eu m-am declarat cu plăcere de acord. Pentru că la Forum va fi vorba despre ceea ce este drag oamenilor — despre pace.

Tineretul din Cipru sprijină marea reuniune

Îndreptîndu-se spre Moscova pentru a participa la Forumul Mondial al Tineretului delegația Ciprului a plecat cu avionul la Atena. Delegația va sosi la Odesa pe bordul motonavei sovietice „Latvia".

Delegația tineretului cipriot este formată din șase persoane. Fiecare a pregătit un referat pe una din temele cele mai actuale, care frămîntă tineretul din Cipru.

„Foarte mulți tineri — a declarat în convorbirea sa cu corespondentul agenției TASS, secretarul general al EDON, Peonides, — *au vrut să plece la Moscova pentru a participa la Forumul Mondial al Tineretului. Deoarece componența delegației Ciprului era limitată am adoptat hotărîrea de a organiza în zilele în care se va desfășura Forumul, o călătorie la Moscova pentru încă 30 de tineri și tinere. Ei vor pleca în calitate de turiști.*

Am desfășurat o intensă muncă pregătitoare, străduindu-ne să alcătuim o delegație care să aibă un larg caracter reprezentativ.

Problemele care vor fi discutate la Forum — a spus în continuare Peonides — *se referă în mod direct, nemijlocit și la viața tineretului nostru. Să luăm problema păcii și dezarmării. Noi ne vom îndrepta atenția pentru rezolvarea problemei bazelor engleze pe teritoriul Ciprului, baze împotriva cărora luptă tineretul nostru. La Forum vom arăta ce primejdie reprezintă aceste baze pentru noi și nu numai pentru noi, ci și pentru alte țări, în special pentru țările din Orientul Apropiat și Mijlociu. Aceasta deoarece englezii pot folosi în orice clipă aceste baze chiar fără permisiunea guvernului cipriot.*

Sau să luăm problema luptei pentru eliberarea națională, crearea și întărirea țărilor care au obținut de curînd independența. Noi avem o experiență amară în ce privește neocolonialismul.

Așteptăm multe de la Forum — a spus Peonides în încheierea convorbirii. *Ne dăm seama că principala muncă va începe pentru noi după Forum. După întoarcerea în patrie ne vom strădui ca fiecare tînără și fiecare tînăr din Cipru să afle cît mai multe despre Forumul Mondial al Tineretului, despre întîlnirile noastre la Moscova cu reprezentanții tineretului din alte țări".*

Omologarea recordurilor lui Gagarin

PARIS 19 (Agerpres). — Comisia astronautică a Federației Internaționale de Aviație a omologat la 18 iulie ca recorduri mondiale absolute performanțele pilotului cosmonaut sovietic, Erou al Uniunii Sovietice, Iuri Gagarin, în timpul zborului său cosmic din 12 aprilie 1961.

Au fost omologate ca recordul mondiale durata zborului navei satelit „Vostok" — 108 minute, înălțimea maximă de zbor 327 de km și ridicarea greutății maxime (incluzînd greutatea pilotului cosmonaut) 4.725 kg.

Vizitele delegației guvernamentale a R. P. Romîne în Irak

BAGDAD 19 (Agerpres). — Delegația guvernamentală a R. P. Romîne, condusă de Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei, care a participat la festivitățile prilejuite de cea de-a III-a aniversare a proclamării Republicii Irak, a vizitat localitatea istorică Samara și barajul din această localitate.

La Festivalul de la Moscova

Prezentarea filmului romînesc „Setea"

MOSCOVA 19. Corespondentul Agerpres transmite: Miercuri seara, în cadrul celui de-al II-lea Festival cinematografic internațional de la Moscova s-a prezentat filmul romînesc „Setea".

Sala de 2.500 locuri a cinematografului Rossia a fost plină. Filmul a fost primit cu deosebit interes și aplaudat călduros.

Întîlnirea grupului de cineaști romîni cu E. Furțeva

MOSCOVA. — Miercuri dimineață, Ekaterina Furțeva, ministrul Culturii al U.R.S.S., a primit grupul de cineaști romîni care participă la cel de-al doilea Festival cinematografic internațional.

Ekaterina Furțeva a vorbit despre unele probleme ale cinematografiei sovietice și s-a interesat de realizările cineaștilor romîni.

După amiază, membri ai delegației de cineaști romîni au vorbit la postul de televiziune din Moscova despre dezvoltarea cinematografiei romîne.

PENTRU UNIFICAREA PAȘNICĂ A VIETNAMULUI!

Se împlinesc șapte ani de la semnarea acordurilor cu privire la încetarea ostilităților în Vietnam, Laos și Cambodgia. La ședința de închidere a Conferinței de la Geneva din 21 iulie 1954 cele nouă state participante (U.R.S.S., Anglia, S.U.A., R. P. Chineză, Franța, R. D. Vietnam, Laos, Cambodgia și Vietnamul de Sud) au făcut o declarație comună prin care se recunoaște în mod solemn suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului, Laosului și Cambodgiei. Ca și încheierea armistițiului în Coreea, curmarea războiului din Indochina a constituit o victorie de seamă a forțelor păcii și o serioasă înfrîngere a cercurilor imperialiste agresive.

Punctul 7 al acordurilor de la Geneva a prevăzut în mod special unificarea Vietnamului prin alegeri generale libere, sub controlul comisiei internaționale, care erau fixate pentru data de 20 iulie 1956.

Au trecut șapte ani de la semnarea acordurilor de la Geneva și Vietnamul nu este încă unificat. Guvernul R. D. Vietnam a respectat cu scrupulozitate acordurile de la Geneva. Acest fapt a fost relevat nu odată de Comisia internațională de control și supraveghere a armistițiului în Vietnam. Guvernul R. D. Vietnam a depus și depune eforturi neobosite în vederea unificării țării. El a prezentat numeroase propuneri concrete pentru convocarea conferinței consultative cu privire la ținerea alegerilor generale pe întreg teritoriul Vietnamului, așa cum prevăd acordurile de la Geneva; el a luat inițiativa restabilirii unor relații normale între cele două zone ale Vietnamului. Răspunderea pentru faptul că astăzi Vietnamul continuă să fie despărțit și poporul său dezmembrat revine în întregime clicii guvernante a lui Ngo Dinh Diem din Vietnamul de Sud și protectorilor săi — imperialiștii americani.

Autoritățile din Vietnamul de Sud au respins permanent propunerile și inițiativele guvernului R. D. Vietnam în vederea unificării țării. Politica guvernanților Vietnamului de Sud, care este în întregime aservită intereselor imperialismului american, constituie o primejdie pentru pacea și securitatea Asiei de sud-est, pentru pacea întregii lumi.

Acordurile de la Geneva sînt în mod sistematic violate de către autoritățile sud-vietnameze, cu largul concurs al cercurilor conducătoare din Washington. Imperialiștii americani au transformat țara într-o bază militară agresivă. S.U.A. n-au încetat nici un moment să sporească potențialul militar al Vietnamului de Sud. Cîteva fapte în această direcție sînt concludente. În momentul încheierii acordurilor de la Geneva, S.U.A. aveau în Vietnamul de Sud aproximativ 200 de consilieri, printre care 20 de ofițeri superiori. Numărul acestor consilieri a sporit neîncetat, iar la ora actuală în Vietnamul de Sud se găsesc 3.000 de consilieri americani, din care 300 sînt ofițeri superiori, ceea ce înseamnă o sporire de 15 ori față de situația din 1954. Recent guvernul S.U.A. a hotărît să trimită în Vietnamul de Sud 1.000 de noi consilieri americani și totodată a ordonat trimiterea de urgență a 100 de experți în „războiul de junglă". În decursul acestor șapte ani imperialiștii americani au introdus, de asemenea, în Vietnamul de Sud o mare cantitate de armament și materiale de război, într-un ritm din ce în ce mai accelerat. Începînd din anul 1954, 786 de vase americane au acostat în porturile Vietnamului de Sud debarcînd sute și mii de tone de armament, sute de care blindate, sute de avioane de toate tipurile. Cheltuielile americane destinate — transformării Vietnamului de Sud într-o bază militară sînt evaluate la 500.000.000 dolari.

Imperialiștii americani au făcut pe de altă parte presiuni permanente asupra autorităților Vietnamului de Sud spre a-și spori efectivele militare. Acest lucru se reflectă cît se poate de bine în bugetul Vietnamului de Sud, din care este alocat pentru cheltuieli militare în proporție de peste 64 la sută.

Politica agresivă pe care o promovează clica guvernantă din Vietnamul de Sud a stîrnit pe bună dreptate mînia și indignarea populației. Autoritățile din sudul Vietnamului au dezlănțuit o cruntă teroare împotriva patriotilor care țin sus steagul luptei pentru libertate și unificarea țării. Sute de mii de persoane zac în închisori și lagăre, alte mii au fost ucise. Într-o singură noapte, la barajul de la Vinh Trinh, au fost executați 47 de foști combatanți din timpul rezistenței, alți 21 au fost îngropați de vii la Cho Duoc, 2 cătune de la Huong-dien au fost rase de pe suprafața pămîntului, iar populația în întregime masacrată. Este vie încă amintirea odiosului masacru săvîrșit în lagărul de la Fu Loi în care și-au găsit moartea prin otrăvire peste 1.000 de deținuți politici. Închisorile și lagărele de deținute se înmulțesc ca ciupercile după ploaie în tot Vietnamul de Sud.

Cu toată teroarea dezlănțuită masele populare din Vietnamul de Sud se unesc tot mai strîns în lupta împotriva politicii de pregătire de război și a regimului dictatorial al lui Ngo Dinh Diem. Tocmai ca o urmare a creșterii mișcării patriotice, autoritățile din Vietnamul de Sud au trecut la represaliile cele mai barbare împotriva populației. Numai în ultimele trei luni ale anului 1960 autoritățile din Saigon au trimis avioane pentru a mitralia și bombarda — chiar cu bombe cu napalm — 112 localități din cele 17 provincii ale Vietnamului de Sud.

Mișcarea patriotică se dezvoltă tot mai mult, reunind aproape toate păturile populației din Vietnamul de Sud, reușind chiar să cîștige în rîndurile ei pe unii membri ai armatei și administrației lui Ngo Dinh Diem.

Lupta plină de abnegație a poporului vietnamez pentru unificarea patriei sale, se bucură de simpatia fierbinte și de sprijinul întregii oameniri progresiste. Din inițiativa secretariatului permanent al Consiliului de solidaritate a țărilor Asiei și Africii, ziua de 20 iulie este închinată luptei pentru unificarea pașnică a Vietnamului. În această zi omenirea iubitoare de pace din întreaga lume își reafirmă cu putere solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru înfăptuirea năzuinței sale.

Poporul și tineretul romîn, cer cu stăruință, alături de opinia publică progresistă din întreaga lume, îndeplinirea acordurilor de la Geneva din 20 iulie 1954. Pentru aceasta sînt necesare să fie retrase neîntîrziat trupele americane, să fie lichidate bazele militare ale S.U.A. din Vietnamul de Sud și să înceteze persecuțiile și represiunile împotriva populației sud-vietnameze, să fie abrogate legile fasciste din Vietnamul de Sud!

Lupta dreaptă a poporului vietnamez va fi fără îndoială încununată de succes!

LUCIAN ROLEA

Așa trăiesc muncitorii sud-vietnamezi

Conferința de la Geneva în problema laotiană

GENEVA 19 (Agerpres). — La 19 iulie a avut loc a 36-a ședință a Conferinței internaționale pentru reglementarea problemei laotiene, care a fost prezidată de Malcolm Macdonald, reprezentantul Marii Britanii. În cursul ședinței a fost adus la cunoștință participanților acordul realizat de cei doi copreședinți ai conferinței privind procedura de urmat pentru activitatea viitoare a conferinței. Potrivit acestui acord, conferința va începe dezbaterile de fond și analiza punct cu punct a declarației comune cu privire la neutralitatea Laosului. După ce dezbaterea cu privire la această declarație va fi terminată, conferința va trece la discutarea documentelor privitoare la problema controlului. Toate documentele vor fi cuprinse într-un singur ansamblu în acordurile finale ale conferinței.

Acordul intervenit între cei doi copreședinți pune capăt impasului procedural creat în mod arbitrar de către delegația americană care de două săptămîni împiedică desfășurarea normală a conferinței. După cum se știe, delegația americană a insistat să se acorde prioritate problemei controlului și de abia apoi să se treacă la discutarea declarației cu privire la neutralitatea Laosului.

De astă dată solicitatorii de autografe sînt „stelele" mondiale ale ecranului. Ele asaltează pe Iuri Gagarin.

2.000.000 de greviști în Argentina

BUENOS AIRES 19 (Agerpres). — Potrivit agenției United Press International, la **greva generală de 24 de ore care a avut loc în Argentina la 18 iulie au luat parte peste două milioane de oameni ai muncii.** Greva a fost declarată în semn de protest împotriva creșterii continue a costului vieții, împotriva refuzului de a se mări salariile, precum și împotriva concedierilor.

Agenția France Presse relevă că **„încetarea lucrului a fost generală. Activitatea economică a țării a fost aproape în întregime paralizată. Stațiile de cale ferată au fost închise, iar circulația trenurilor oprită. Pe străzile orașelor argentiniene se puteau vedea doar cîteva taxiuri și autobuze particulare".** Agenția United Press International arată că la 18 iulie **în Argentina n-a apărut nici un ziar de dimineață. Activitatea radioului și televiziunii a încetat deoarece personalul celor două instituții a luat de asemenea parte la grevă.**

În același timp, anunță agențiile de presă, **în Argentina continuă greva generală de 72 de ore a celor 150.000 de profesori și învățători de la școlile secundare declarată în semn de protest împotriva refuzului guvernului de a pune în aplicare legea cu privire la garantarea creșterii salariilor învățătorilor și profesorilor paralel cu creșterea costului vieții.**

Situație gravă la Bizerta

TUNIS 19 (Agerpres). — La 19 iulie, guvernul Tunisiei a interzis toate zborurile avioanelor deasupra regiunii Bizerta. Această măsură vizează în special avioanele militare franceze care, după cum a recunoscut ministrul francez al Informațiilor, Terrenoire, au efectuat și efectuează transportul de parașutiști francezi la baza de la Bizerta. Forțele armate tunisiene au primit ordinul de a deschide focul asupra oricărui avion militar francez care violează spațiul aerian al Tunisiei.

Situația din regiunea bazei militare franceze de la Bizerta a devenit deosebit de încordată. Zece mii de voluntari tunisieni ridică baraje în jurul bazei. Toate drumurile spre bază sînt blocate de voluntari și de unități ale gărzii naționale și poliției. Miercuri dimineața garda națională tunisiană a arestat pe șoseaua care duce spre Bizerta 35 de soldați francezi, care părăsiseră cantonamentul lor.

★

TUNIS 19 (Agerpres). — Agenția de presă tunisiană T.A.P., a transmis în seara zilei de 19 iulie următorul comunicat: „După numeroase operațiuni de parașutare, aviația franceză a început astăzi după-amiază să mitralieze și să bombardeze pozițiile noastre la Bizerta". Un număr de avioane franceze care au decolat de pe aerodromul Sidi Ahmet au violat spațiul aerian tunisian. Forțele tunisiene au ripostat împotriva acestei încălcări a suveranității Tunisiei. Spre seară, avioane franceze au parașutat unități de parașutiști deasupra bazei militare de la Bizerta, iar apoi au mitraliat și bombardat teritoriul Tunisiei „în scop de intimidare".

Potrivit agenției Associated Press, nave ale flotei franceze din Mediterană se îndreaptă spre coastele Tunisiei. Nave militare franceze, arată agenția, patrulează de cîteva zile de-a lungul coastelor Algeriei.

Răspunsuri care nu aduc nimic nou...

Puterile occidentale au respins propunerile realiste ale U. R. S. S. în problema germană

WASHINGTON 19 (Agerpres) — TASS transmite: La Washington a fost dat publicității textul notei adresate guvernului sovietic de către guvernul S.U.A. ca răspuns la memorandumul în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania și a reglementării pe această bază a problemei Berlinului occidental, înmînat lui Kennedy, președintele S.U.A., de către N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu prilejul întîlnirii lor de la Viena.

În nota americană se afirmă că nu țările N.A.T.O., ci „Uniunea Sovietică împiedică orice progres" în reglementarea pașnică a problemei germane și că lipsa Tratatului de pace nu ar implica un pericol pentru cauza păcii.

În privința Berlinului occidental, în notă se spune că S.U.A. „stăruie asupra drepturilor lor legitime și le vor apăra".

Guvernul S.U.A. afirmă în continuare că el „este ca și înainte de părere că nu va exista o rezolvare reală a problemei germane și nu va fi o liniște reală în Europa centrală atît timp cît poporul german nu va fi reunificat". Prin aceasta se subordonează încheierea Tratatului de pace cu Germania reunificării ei, răstălmăcită de țările occidentale în sensul absorbirii R. D. Germane de către Germania occidentală.

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iulie, ministerul Afacerilor Externe al Angliei a dat publicității nota adresată de guvernul Angliei guvernului U.R.S.S. în problema Germaniei și Berlinului occidental. Acest document, întocmit după o consultare cu guvernul S.U.A. și cu ceilalți aliați din N.A.T.O., repetă vechile argumente care oglindesc lipsa de dorință de a ține seama de realitatea vie — de a încheia Tratatul de pace cu cele două state germane.

NEW YORK 19 (Agerpres). Nota adresată de guvernul S.U.A., guvernului Uniunii Sovietice, ca răspuns la memorandumul sovietic în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania și a reglementării pe această bază a problemei Berlinului occidental, arată încă o dată că cercurile guvernamentale din S.U.A. nu vor să renunțe de loc la poziția lor primejdioasă în legătură cu aceste probleme de importanță cardinală.

La Casa Albă și în Congresul S.U.A. au loc consfătuiri și ședințe în cadrul cărora generali și senatori se străduiesc să dovedească existența unei pretinse amenințări la adresa securității Statelor Unite și cer majorarea alocațiilor militare.

În Comisia senatorială pentru alocații, generalul Curtis Lemay a cerut sporirea alocațiilor pentru producția de bombardiere de diferite tipuri necesare „pentru a amenința sau a demonstra că intenționăm să ducem lupta pentru o anumită problemă litigioasă".

Din această larmă se desprind însă cu tot mai multă claritate voci care condamnă linia nerezonabilă a actualei politici a S.U.A. și care se pronunță pentru o politică judicioasă în problemele internaționale fundamentale.

LA GURA ODREI

Note de drum

Există orașe pe străzile cărora ai sentimentul că parcurgi sălile unui muzeu cufundat într-o liniște apăsătoare, în care totul, dar absolut totul, aparține trecutului conservat cu o migală ostenitoare. Sînt însă orașe care, păstrînd urmele anilor ce s-au adăpostit în pagini de istorie, îmbogățesc țesătura în cărămidă și piatră a trecutului cu liniile pline de farmec ale prezentului. La Szczecin, de la primii pași pe care îi faci pe străzile înveselite de prospețimea verdeții, trecutul te solicită cu insistență. Ziduri pe care desciferezi semnalmentele cumplitelor furtuni ale vremii ce s-a scurs amintesc că istoria acestor locuri începe în secolul X. Cronicarii din urmă cu opt secole, atunci cînd multe din marile metropole ale contemporaneității nici nu existau, descriau Szczecinul drept „o mare și puternică cetate". Aci, la 37 mile de Baltica mingiiată de soarele nordului, s-au consumat frămîntate momente ale istoriei, ale căror martore fără grai au fost multe din monumentele arhitectonice ce — deși împovărate de secole — împodobesc încă semețe orașul. Dar Szczecinului nu îi este proprie încremenirea în vremuri apuse a unor orașe-muzeu. Sobrele turnuri gotice sălășluiesc în apropierea construcțiilor cu liniile ultramoderne ale celei de a doua jumătăți a secolului XX. Există ziduri ce au fost înălțate în 1187, dar mereu mai multe sînt zidurile de pe care se coboară schelele și care au surîsul vîrstei fragede. Planul arhitectonic al orașului l-a executat pare-se, celebrul Haussman, cel căruia Parisul îi datorează frumusețea sa. Însă arhitecții epocii socialiste conferă Szczecinului o tinerețe cuceritoare.

Pulsul intens al vieții ce se deapănă la gurile Odrei, îl sesizezi cu certă ușurință. Nu-i vorba doar de animația străzii, de vioiciunea pe care o degajă peisajul urban chiar la o fugară cercetare. Inima Szczecinului este portul. Venite pe nesfîrșitul drum de apă poposesc nave purtînd cele mai felurite drapele — o adevărată pădure de catarge. 5300 de vase comerciale au lăsat aici ancora numai în 1960. Anual în porturile poloneze se încarcă și se descarcă 20.000.000 tone mărfuri. Instalațiile portuare ale estuarului Odrei sînt lungi de aproape 9 km. La bordul unei șalupe le-am privit o oră întreagă, în vreme ce în urechi îmi răsuna simfonia ciudată, neliniștitoare și totuși solemnă a sirenelor. Pe trupurile masive ale navelor ancorate am deslușit nume ce aminteau depărtate orașe ale planetei. Un vas în reparație: „Sawu" din Indonezia. O matahală negricioasă: „Kormacrio" din New York. De pe un vas se descărca mărfuri. E venit tocmai din Murmansk. Pe chei simți o agitație estompată parcă de vuietul sirenelor, de scrîșnetul metalic al macaralelor, de huruitul neîntrerupt și împovărător. Cineva ne atrăgea atenția asupra unui cargou al cărui trup metalic era înveșmîntat în alb. Citim: „Ludwik Solski". Aflăm că este a 59-a navă maritimă construită la Szczecin, avînd o capacitate de 10.000 tone.

Părăsim apa înnegrită de cărbune a Odrei spre a poposi pe chei — la șantierele navale „A. Warski". Cînd tunurile au încetat să mai bubuie, pe locurile acestea acum pline de însuflețire, nu se găsea decît un imens și dezolant morman de ruine fumegînde iar pe Odra pluteau resturile vapoarelor scufundate. Mîna harnică a muncitorului polonez, îndrumat de partid, a înlăturat ruinele, a șters urmele triste ale înfiorătoarelor zile și a făurit șantierelor navale adevărata tinerețe. Pînă la război nu fusese construit nici un vas. Industria navală este o creație a anilor regimului popular. Szczecinul a trimis pe întinsul apelor primul său mesaj de hărnicie și pricepere concretizat într-o navă în 1953. În 1955 producția șantierelor navale reprezenta 22.400 tone, în 1960 — 60.100 tone iar în acest an va ajunge la 75.300 tone. Am văzut o diagramă pe care miniaturale vase în culori pestrițe vorbeau despre mii și mii de tone, mereu mai multe. O cifră am reținut-o: 134.200 tone. Este producția planificată pentru 1965. Și încă un amănunt: din 1962 vor fi construite vase de 14.500 tone.

Reporterul a privit cu ochii nespecialistului halele imense în care trupurile de metal ale navelor capătă contururi tot mai precise. Imaginile se succedau vertiginos ca într-un film. Mașini uriașe, muncitori absorbiți de lucrul lor, zgomotul ritmic și strident. Tablou industrial cu o trepidație uluitoare. Dincolo de cifre și de datele tehnice ale procesului de producție se desfășura o priveliște impresionantă generatoare de o aglomerare de puternice impresii.

Oraș cu 271.000 locuitori, Szczecinul trăiește intens. Doar la orele înserării, peste portul devenit furnicar de lumini, peste străzile pline de verdeață și înfrumusețate de fantezia sclipitoare a neonului, peste orașul mîngîiat de briza Balticii, se așterne calmul. Un calm odihnitor vestind totuși freamătul de peste cîteva ore...

EUGENIU OBREA

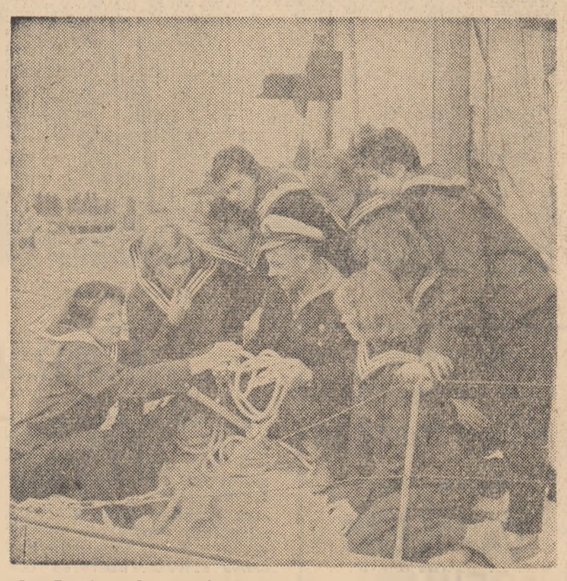

Pe Baltica eleve poloneze aflate în vacanță se deprind cu tainele meșteșugului marinăresc.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.